

## Nu știu de unde vine

Flavius

---

Ce nu se poate deosebi rămâne deoparte,  
numesc acest fapt îndoială  
pe care o rup din obișnuitul în care mă scald  
și mă hrănesc din căușul întâmplării  
ca un copil părăsit.

Va fi seară peste cuvinte ca un blestem,  
nu știu de unde vine.

Mă doare degeaba iubirea la care aspir.

Simt furnicile roșii pe picioare  
nu le dau jos până nu-și ating scopul,  
într-o înțelegere de miel mă ascund  
fără să mă hazardez mai departe.

Tu spune-mi cum să dau zvon nopții  
când în mine locuiesc naivități fără sortii  
de nu pot vedea infinitul  
și mă lași să văd numai moarte  
care și ea e infinită.